

ORMAN BİZİ, BİZ ORMANIZ

Fikret'le Mehmet iki samimi arkadaşarmış. Bu iki arkadaş, bir gün küçük bir havuzda yüzerlerken akıllarına bir fikir gelmiş. Bu fikir çevre ve orman sevgisini aşıl原因 bir doğa okulu projesi yazmakmış. Bu doğa okulunda çocuklar katıldıkları eğitimler sonucunda, temel ekoloji(Çevre Bilim) bilgisi, orman sevgisi, ormana zarar verilmemesi, ağaç dikimi, doğada bize yardımcı olacak çeşitli bağlar ve doğaya karşı duyulması gereken saygıyı öğreneceklermiş. Bu fikir o kadar çok hoşlarına gitmiş ki akşamları bütün işlerini bırakmışlar ve gizli gizli buluşup plan yapmaya başlamışlar. Kafalarında planı iyice kurduktan sonra Çatacık orman işletmesi müdürü İlkay'a, bu projeyi ve fikri anlatmışlar. İlkay amca bu projeyi çok beğenmiş ve hemen uygulayalım, ormanla ilgili her türlü desteği ben size veririm demiş. Daha sonra Mehmet ile Fikret kafa kafaya vermişler ve bu projede bize neler lazım olur ve kimlerden destek alırız diye düşünmeye başlamışlar. İlk önce akıllarına çocuk doktoru ve yelkenci olan Armağan ağabeyleri gelmiş. Armağan ağabey, iğne yaparken bile çocukları güldüren, onları çok seven şeker mi şeker dünya tatlısı bir insanmış. Onunla konuşmuşlar o da çok sevinmiş bu projeye.

Sonrasında proje ekibi genişlemiş. Tiyatrocu Erol'la buluşmuşlar. Projeyi ona da anlatmışlar. O da çok sevinmiş ve bir sürü fikir vermiş Fikret'le Mehmet'e...

Fakat Mehmet'le, Fikret'in önemli bir sorunları varmış. Her ikisi de doğayı çok seviyorlarmış ama ağaç türleri ve ekosistem hakkında fazla bilgileri yokmuş. Yani çocuklara ormanda yaşayan canlılar hakkında bilgi vermeleri mümkün değilmiş. O zaman bu projeyi yapamayız galiba diye düşünmüşler ve hatta çok üzölmüşler. O arada Fikret'in aklına bir fikir gelmiş, benim Cengiz adında ekosistemi çok iyi tanıyan arkadaşım var ondan yardım alalım demiş. Mehmet'te orman mühendisi İlkay'dan yardım istemiş. İlkay müdür, yardımcıları Hüseyin ve Ayla öğretmenin bu konuda yardımcı olacaklarını söylemiş ve böylece sorun çözülmüş.

Derken Fikret ile Mehmet yaz boyunca çok ama çok çalışmışlar. Projeye katılacak çocukları belirlemişler. Tam 30 tane doğa gönüllüsü, öğrenmeye çok istekli öğrenci bulmuşlar. Onlar için bir sürü güzel malzeme almışlar ve çantalarını hazırlamışlar. Sonra bu durumu okul müdürü Sedat öğretmene anlatmışlar. O da çok sevinmiş bu projeye, doğa gönüllüsü bu çocuklar için okulunda doğa kulübü kurmuş ve Esin, Şefika ve Fatma öğretmenler de bu kulüpte başlamışlar çocuklara eğitim vermeye...

Sonra projeye yaşananların unutulmaması ve bir belgesel haline getirilmesi amacıyla Emre ve Tamer projeye katılmışlar. Böylece proje ekibi kartopu gibi başlamış büyümeye...

2 Ekimde buluşmuş bütün gönüllüler. İlk etkinlik için otobüse binmişler. Eskişehir'in 90 km uzağında, mutlu hayvanların yaşadığı, yemyeşil ağaçlardan, rengarenk çiçek ve bitkilerden oluşan, henüz insanların zarar vermediği ve uzak olduğu için fazla gidemedikleri kocaman bir orman varmış. Bu ormanda Geyik başta olmak üzere Tavşan, Keklik, Ayı, Kurt, Sincap, Domuz, Doğan ve Şahin yaşıyormuş. Ormanlık arazi tamamıyla ava kapalı ve Milli park statüsündeymiş. Bu ormanda yaşayan canlılar, sabah güneşinin ilk ışıkları ve kuşların cıvıltıları ile uyanır, güneşin batışının ardından, parlayan yıldızların altında, uykuya dalarlarmış. Kışın oldukça soğuk olan bu ormanda zor şartlarda yaşayan bu canlılar kış bitince ilk bahara merhaba derler ve neşe içerisinde koşarlarmış..

Ormana vardıklarında çocuklar çok şaşırılmış.. Herkes kafasında kendi hikayesini yazıyor ve defterlerine not alıyorlarmış. Piknik yapmak için gittikleri ormanda bu kez çok şey öğreniyorlar ve ayrıca eğleniyorlarmış. Kısa bir doğa yürüyüşünün ardından Armağan öğretmen ilk olarak su içmenin ne kadar önemli olduğunu ve su kaybının insan nasıl zarar vereceğini anlatmış onlara. Sonrasında yemek varmış. Oscar şirketi çok özel hazırlamıştı menüyü. Şebnem ve Merve öğretmenler sıkılmadan yardım etmişler çocuklara... Açık hava da yemeklerini büyük bir iştahla yemişti bu gönüllüler. Aslında hepsi birer kahramandı. Sırt çantalarını ve eşyalarını kaybetmeden hep yanlarında taşımışlardı. Sonra İlkay öğretmen dünya ve ormanların oluşumu hakkında bilgi vermiş. Hepsi katılıyordu sorulan sorulara, verdikleri cevaplar ise muhteşemdi. Geleceğin bilgileri bile vardı bu gönüllüler arasında. Sonra Esin öğretmen ekosistem hakkında eğitim vermişti. Çok faydalanmıştık, büyük küçük hepimiz. Kısa bir doğa yürüyüşünün ardından Armağan öğretmen, İZBARÇO başını anlatmıştı bize. Hepimiz uğraşıyorduk. Sıkılmadan defalarca anlattı öğretmenimiz sabırla. Sonra Hüseyin öğretmen artım burgusuyla bir ağacı kesmeden nasıl yaşını belirleriz eğitimini vermişti. Derken dönüş vakti geldi, armutlarımızı aldık ve otobüsümüze bindik. Hepimiz yorulmuştuk ama değmişti. Orman çok güzeldi ve tekrar geleceğimiz günü düşünerek oradan ayrıldık.

2. Etkinlik Okuma Parçası

Sevgili öğrenciler!.Ormanlarımızı,ağaçlarımızı ve yeşili ,hayvanları, tüm canlıları, kısaca doğayı çok sevelim ve koruyalım. Çünkü bizler hep birlikte yaşıyoruz ve yaşamak zorundayız. Yoksa, onlar olmazsa biz de olamayız. Yani ORMAN BİZİZ; BİZ ORMANIZ...

Mehmet BAŞAR

Sorular

1. Fikret'le Mehmet'in bu projede ne yapmak istemişler? Bu projeyi neden yapmışlar?
2. Sizce bu hikayede ne anlatılmak isteniyor?
3. Artım burgusu olmasaydı ağaçların yaşını nasıl öğrenirdik?
4. İZBARÇO bağıını nerelerde kullanabiliriz?
5. Doğa kulübünde ne tür faaliyetler yapmalıyız?